



БОРБА

ОРГАН НА ОКРЪЖНИЯ КОМИТЕТ НА БКП, ОКРЪЖНИЯ НАРОДЕН СЪВЕТ
И ОКРЪЖНИЯ КОМИТЕТ НА ОТЕЧЕСТВЕНИЯ ФРОНТ — В. ТЪРНОВО

Излиза три пъти седмично

Год. XIX, бр. 98 (1853)

В. Търново, четвъртък, 15 август 1963 г.

Цена 2 стотинки

ДВЕ ЗАДАЧИ, КОИТО НЕ ТЪРПЯТ ОТЛАГАНЕ

Поука със закъснение

Ако се прегледат внимателно данните за поливането на царевича в ТКЗС „Път към комунизма“ — Павликеи, остава се с впечатление, че втората поливка е направена едва на една трета от площите. А 14800 декара е царевичната, която може да се полива. На място, обаче, фактите опровергават тези данни.

— Още ден-два и завършваме вече второто поливане на този блок. Той е над 270 декара. — разказва бригадирът на четвърта бригада Боян Димитров.

— На Върбовския път вече другата бригада започна третата поливка. — пояснява заместник-председателят на стопанството Дончо Пенев. И действително, поливачите в кооператива тази година проявиха истински героизъм. Миланодишната суша ги кали. Те обогатиха до голяма степен познанията си, някои станали майстори в поливането, но разбираме по своему поливане с мотика. Сега, когато се постави остро въпрос за производствеността на труда при поливането, в Павликеи се оказаха в опаската. С въжения труд досега биха могли да ускорят поливането не с дни, а със седмици.

След посещенията на Пловдивски окръг и запознаването с опита на ТКЗС в Ресен, ръководителите на стопанството по-настойчиво, макар и късно, се заеха с набавянето на дребен поливачески инвентар. Сега вече има на разположение на поливачите сифончета и разпределителни кутини. На много блокове тези съоръжения са пуснати в действие. В Неда, например, Димитър Стойков и Теню Петров поливат хибридна царевича втори път. Те познават всяка педя от блока. През него те са минали още преди сеитбата, след сеитбата. Проследили са всяка бразда. Но всички техни разчети са били с оглед гравитачното поливане с мотика. А вчера заместник-председателят на стопанството агрономът Дончо Пенев лично дойде при тях, за да им покаже как се работи с поливачески кутини. Наистина стръмният терен и недобре прокараните вали създадоха известно смущение. Първите опити се оказаха не много резултатни. Водата не се регулираше добре. Кутините се препълваха, водите се разкъсваха. Постепенно, обаче, тези трудности се отстраняваха. За два дни

на собствен опит поливачите се убедили в предимствата на използването на поливаческите кутини.

— Сега, като мина по редовете, водата е напала навсякъде еднакво. — пояснява Теню Петров. — А преди на места минава по-бързо, на други места се задържа и напояването не става равномерно. Освен това не можехме да надвишим 3—3.5 декара, а сега вече достигаме и по 10-15 декара.

Очевидно е, че хората изкараха пътя към разкопчаване на производствеността в поливането. Новите резултати от тихата работа ги убеждават, че те са платили голям данък на самонадеяността си и на успокоението, че са най-близко до управлението на напоявателната система до Комплексната опитна станция и че това, което са постигнали в миналото, е върхът.

Край на втората поливка и началото на третата в Павликеи идва с набавянето вече на голям брой сифончета и на около 150 поливачески кутини. Този инвентар сега се изпраща на всеки блок. Виждат се положителните и отрицателните страни в подготовката на блоковете за напояване. Оценява се стойността на четите от консерватизма и успокояването от периодичните превалвания.

Не може да се отрече, че в Павликеи и специалните, и бригадирите, и звеноводите, и кооператорите се озовават с цялата си душа на новото. Кой не знае, че те са инициатори на движението за комунистически труд в селското стопанство, че тук много новоти намират най-широко приложение. Поливането обаче тази година остава

горчива следа в живота на кооператива. Тя заслужава по-голямо внимание. Тя насочва настойчиво специалистите да подхождат към всяка задача конкретно, да подхождат строго, пресметливо.

Дневният график

се достига

Тежката и продължителна зима даде добър урок на всички животновъди, на всички ръководители. И в Павликеи тази година към силажирането се подхожда с различен аршин. Шест силажкомбайни и една силажорезачка сега са на старт. Във всяко селище на уедрия кооператив непрекъснато сноват камioni и ремаркета със зеленина. Край силажните ями липсва онова множество от хора, което се наблюдаваше тук преди няколко години. Сега техниката е на предна линия. В Неда всеки ден 30 души приготвят по 150—170 тона силаж. Целият процес е напълно механизмиран. От двата си-

лажкомбайна зелената маса послушно ляга в осемте ремаркета и камioni. За по-малко от четвърт час тя е при силажната яма. Тук предварително подготвената мрежа влиза в действие. Мощният булдожер, направен умело от тракториста Васил Асенов, само за две минути разтоварва камiona и след това равномерно разнася зелената маса по цялото протежение на ямата и я притъква. Само двама души обслужват целия процес.

Подобна е картината и в Павликеи. При тази организация през последните дни в кооператива вече се приготвя дневно по 400—450 тона силаж. Дневният график се надхвърля. Дори тук увеличението от още 50 тона допълнително се счита като напълно реално и всички сили са насочени към това.

Няма никакви причини, които да ни карат да се съмняваме, че в Павликеи ще достигнат и по 500 тона силаж на ден. И това ще стане още днес-утре.

Ив. КОЛЕВ
П. ДИМИТРОВА

С помощта на машините

Многолюдно е по блоковете на Белочерковското кооперативно стопанство. Трудното напрежение е по-голямо отколкото по жътвата. Излезли са всички. Сега там — в полето — има толкова много работа.

Всички стрък очаква животна влага. И кооператорите поливат. Припряна глътка се чува край траншеите и силажните ями в Бяла черква и Росница — хората силажират. Дойде време и за

захарното цвекло — цвеклоподемниците са пуснати в ход. Механизаторите бързат с дълбоката оран. Всичко живо е на крак.

Многолюдно е сега по блоковете, но хората се чувствуват никак много по-силни, горди, защото почти навсякъде с тях са машините.

— Сега не усещаме, че вадим захарно цвекло, — говори кооператорката Стефка Ангелова, загледала в стопанството тяло на цвеклоподемника.

Зад кормилото е сменяният тракторист Георги Николов (Снимката). Безупречно работят всички механизми както под неговото зорко око, така и под гризливия поглед на тракториста Веселин Рабчев. Вместо по три реда, тази година на всеки ход те захващат по два. За сметка на това, обаче, след машината не остава нито едно цвекло, за изваждането на което ще е нужна човешка ръка. Затова кооператорите от трета бригада Веселин и Георги са най-близките приятели на бригадата. Така върви работата — точно и върно като механизъм. Извадените растения се поемат от сърчните ръце на 150-те кооператорки и бързо се почистват. На часа, без да губят минута, коларите извозват почистеното цвекло.

Предвидено е пълното оползотворяване на цвекловите листа. Те са добра суровина за вкусен, сочен силаж. Затова кооператорите са прибрали в силажните ями вече над 100 тона. Само за един ден са приготвени 64 тона. Приготвянето на необходимите количества силаж сега е една от най-важните задачи, към изпълнението на която са насочени грижите и вниманието на всички. Освен от цвекловите листи се приготвя силаж и от редовната царевича. Със силажорезачките и двата силажкомбайна в Бяла черква и Росница са направени вече над 1340 тона. И тук първи помощници са машините.

Разтоварването на зелената маса в последно време се механизира и по този начин се облекчава още трудът на хората. Много и напрегната е работата в тия дни. Но белочерковци не се спират.

Д. БУРНЕВ

Пред Лайпцигския есенен панаир

Снощи в Държавни захарни заводи в Горна Оряховица се състоя пресконференция, организирана от журналистическото дружество. Редакцията на вестник „Борба“ във В. Търново и Търновско-политическия отдел при Посолството на Германската демократична република в София. На нея присъстваха представители на журналистическите дружества и редакции на местните вестници в Русе, Плевен, Ловеч, Свищов и Габрово.

ДЕЛА ЗА ПРАЗНИКА НА СВОБОДАТА

Търнски майстори по скелите



НАРИЧАТ ГИ „комунджии“ и са около десетина човека. Тях ги познават в Пловдив, Стара Загора, Габрово, Севлиево... навсякъде, където има строежи, където има високи 80 или 90-метрови комини.

Станала известна и в нашия окръг. Построиха охладителната кула в Държавни захарни заводи — Г. Оряховица, 80-метровия комин на бирената фабрика във В. Търново. Сложното и трудно строителство, предимно на високи обекти, където са необходими специални кофражи и бетон, ето тяхната стихия.

При разширението на ДИП „Балкан“ — В. Търново се строят и шест огромни сизози, високи по 23 метра и широки над 5 метра. Всеки един ще побира над 200 тона суровина. За изграждането на сизоза са

необходими 50 кубически метра дъвен материал, но тъй като ще се строят едновременно, нужни са пет пъти повече. А търнските майстори, които работят с „пъзла“ кофраж, употребяват само по половин кубик.

Затова бяха поканени те, известните в цялата страна търнчани. И дойдоха тук, начело с Генерал Китанов, носителя на два златни ордена на труда, ветеран от Димитровградското строителство, Ядрото на бригадата, близо десет години е с него. Комунисти и безпартийни, възрастни и комсомолци, всички с най-високи разряди, като прелетни птици кацат от строеж на строеж. Славчо Китанов, Хараламби Георгиев, Станой Борисов, Бойко Радиев, Огнян Митов и др. средно изпълняват нормите по 180 на сто.

С всеки изминат ден, стоманобетонните сизози издигат величествен рът. Достигаха височината на четириетажно здание. Хората работят на малки и подвижни строителни площадки. Движат се вертикално, нагоре, към синьото безоблачно небе. Всеки втори ден отлитат по един „лрстен“. След това с малко въже, което накрая има желазна кука, закачат десетите калъци. Над 12-метровата въздушна бездна висуват със завидно майсторство, като се придържат за една дъска строители и с първави движения освобождават калъците. Издигат ги нагоре, за да образуват нов пръстен. Архитектите незабавно излизат в тях своите железни дантели. На следващия ден изливат бетона и пак площадката се издига след въздуха.

А то кара добрите очи на строителите да се присвиват от светлината. Оросява бронзовите тела с калки пот. Дланите стискат телите, набиват гвоздеи, за да ги валят след няколко дни и пак да издигат площадката на още няколко метра.

Топлата августовска вечер ги връща към родния край, към най-близките хора. Таню Борисов пилва акордеона. След горещия ден, изпълнен със свещен труд, песни и музиката са истински благодат. И запяват коминджии песни от родния край. Летният вятър промушва в джаките на бетон и човешка пот скел, отшумява с деня още една страница от социалистическото строителство.

М. МАНОЛОВ

Едропанелно строителство на жилища

Нуждите от жилищно строителство изискват да се строи по-бързо, качествено и евтино. Затова сегашното помощно предприятие „Полигон за железобетонни елементи“ в Г. Оряховица се уедрява в промишлено предприятие за железобетонни конструкции.

То ще обединява всички площадки и пехове в окръга, произвеждащи железобетонни и бетонни части и елементи. Колективът посреща дните пред 9 септември с ново обзавеждане, благодарение на което капацитетът на предприятието ще

осигурява производството на елементи за едропанелно строителство за 10 блока от по 24 апартамента за една година. Досега полигонът произвеждаше 50 вида производи, а след уедряването те ще бъдат значително увеличени.

В чест на Деня на свободната колективна на новото предприятие произведе първите подови, стени и фасадни елементи за един блок от 24 апартамента.

Ив. Джипов от Обществения редакция на в. „Борба“ в Г. Оряховица

НАЙ-ДОБРИТЕ В СИЛАЖИРАНЕТО

В последно време темпът на силажирането в окръга се засили. Само на 13 август са направени 9312 тона силаж. Много стопанства са извършили и преизпълнили дневния си график. Най-висок прираст имат следните кооперативи: А. Оряховица — 727 тона. Кесарево — 520 тона, Павликеи — 465 тона, Джулюница — 428 тона, Карайсен — 395 тона, Лясковец — 386 тона, Алеково — 284 тона и Страхилово — 270 тона.

С преизпълнен план и обещания

Колективът на ДАП — клон Елена от началото на годината досега, в изпълнение на производствените задачи и обещания, бележи все по-големи успехи. Благодарение на майсторско трудолюбие по стръмните балкански пътища, шофьорите

от товарния и пътническия превоз постигат големи икономии на гориво и гуми. Пред Деня на свободата те работят с по-голям жар, за да могат да задържат извоюваното през полугодия преходно червено знаме. До 12 август плана за осеммесечния в тон-километри

изпълниха 101 на сто. Шофьорите на най-старите коли „Чепел“, „Шкоди“ с ремаркета и други са обещали пред Празника на свободата да спестят още много литри гориво и гуми.

К. Василев от Обществения редакция на в. „Борба“ Елена

СВЕДЕНИЕ

за изпълнението на по-важните селскостопански работи в проценти към 13 август 1963 година

ТКЗС	Площа на земята, втора път	Дълбочина на земята, втора път	Силажиране
1. Ореш	100	71.5	10.9
2. Килифарево	100	59.4	9.3
3. Асеново	100	20.9	27.
4. Лясковец	98.7	39.3	23.5
5. Вайван	90	37	13.5
6. Козлово	84.5	43.9	9.5
7. Джулюница	79.1	31.1	29
8. Морава	75.5	62.8	23.4
9. Михайли	67.6	45.4	20.5
10. Карайсен	62.5	31.1	21.8
11. Ресен	62.1	79.3	26.7
12. В. Търново	62.1	30.9	20.4
13. Масларево	60	35.2	26.6
14. Кесарево	60	18.8	26.8
15. П. Тръмбеш	57.2	36.5	21
16. Д. Ореховица	55.9	44	27.7
17. Бяла черква	55.8	29.1	26.2
18. Стржица	51.3	17.3	10.1
19. Брбонка	44.2	29.2	24.6
20. Полиране	43.3	55.2	21.4
21. Самоовене	41.3	30.8	25.4
22. Камен	38.6	27.8	30.2
23. Н. кория	38	31.6	27.1
24. Делсют	37	42.5	24.6
25. Сутина	36	32.4	11.6
26. Драганово	35.8	36.9	8
27. Павликеи	35.2	28	18.9
28. Обеди ние	31.2	41.4	21.6
29. Сухидири	28.3	24.1	21.2
30. П. Сеповец	26.8	61.2	26.8
31. Алеково	26.7	38.4	14.8
32. Г. Студена	21.9	78.4	15.3
33. Стржица	11.2	52.6	27.2
34. Драгомирово	7.7	49.2	16.8
35. Овча могила	6.3	34.5	25
36. Д. Липница	3.1	47.1	38.1
37. Беброво	0	34	8.4
38. Елена	0	33.5	1.7
39. Златарица	0	21.5	16
40. Константино	0	17.5	8
41. Буйново	0	32	0
42. Д. Косово	28.4	26.9	28.1
43. Свищов	14.5	35.4	9.6
44. Сивата	0	30.8	0

Всичко за окръга 53.2 39 20.9

Бетонобръкачки извървят времето и го зазидват във земята. Едната гига-антени — от тях ще слезе нашето щастие и ще надникне в белите прозорци на фабрики, заводи и юзини.

Челата ни ще станат по-високи, по-добри, очите ни — от светлината сини. Но нашето младо поколение ще бъде още недоволено и пътя ни нагоре ще поеме в борба за още обич, още волюност. Човекът никога не спира и винаги го чака пътища, на път понякога умира — страхливците се вемо връщат. Аз вярвам във вечното движение — закон на нашата вселена. Ше наднем и уморени, но други пътя ще поемат.

Йордан ЯНКОВ
член на Литературния кръжок при Градския комитет на ДКМС — В. Търново.

Младежки простори

РЕДАКТИРА НЕШАТЕН МЛАДЕЖКИ ОТАЕЛ

РЕШЕНИЯТА НА КОНГРЕСА — В ДЕЛА

ПЛАМЪКЪТ, който запали в сърцата Десетият конгрес на ДКМС, бе пренесен и сред трудовата младеж в ДТК „В. Мавриков“ — В. Търново от нейния достоен представител на конгреса, знатната и многоуважавана тълкачка Димитрина Пашева.

На провежданите събори в дружествата на ДКМС по цехове Димитрина говори за решението на конгреса, за величествената програма на нашата Партия, начертана от Осмия конгрес на БКП.

Младежите и девойките не само обещаваха, но и преизпълняват своите производствени обещания, участвуват във всички мероприятия по техническия прогрес, стремят се да произведат висококачествени платове и прежди. Комсомолската смяна

в предачния цех, с началник Любен Шапков е първа в производството и в художествената самоделиност. Нейната продукция заминува за ГДР при най-високо качество.

Прекрасни инициативи има и младежката секция от смяната на Здравко Шаламанов. Тази бригада е поела задължението да работи със собствените си средства. Тя носи името на първата жена космонавт — Валентина Терешкова и иска да го оправдае.

Сред комсомолските тълкачки на първо място са Кинка Симеонова — делегатка на Осмия партиен конгрес, Димитрина Пашева — делегатка на Десетия конгрес на ДКМС, които изпълняват обещанията си 123—130 на сто. От техния опит сега се учат десетки тълкачки. В реди-

ците на първенците — комсомолци, бореци се за високо качество на продукцията се нареждат Дочка Делигеоргиева, Мария Бонева, Любка Накова и много други.

За разрешаване на въпросите по техническия прогрес, комсомолската организация изгради специален съвет на младия специалист, начело на който застава младият текстилен инженер Христо Георгиев. Първата задача на този съвет е заедно със заводския комитет на ДКМС да оказват помощ на техническото ръководство на комбината, на цеховете за решаване на редица практически задачи, от които зависи подобряването на технологията, качеството на ремонта, овладяването на новата техника, които ежедневно се увеличават в комбината. Да оказват помощ при подготовката на кадри от средни специалисти и изпълнители тълкачки, които да могат още от първия ден да вкарат в действие новата текстилна техника.

Пред очите на комсомолците расте новият модерен тълкачен цех, където те ще могат да приложат своите знания и опит, придобит в предварителните курсове и школи, организирани от ДКМС и профсъюзното и стопанското ръководство.

Освен това, поставена е пред дружествата в отделните цехове и сменя задача: всички, които могат да учат, да се запизнат вечерно или задовчно.

В борбата за високо качество много помагат контролните постове. Затова предприетото преизпълняване обещанията си за първокачествената продукция, поради което тя намира добър прием, както на вътрешния, така и на външния и особено на пазара в ГДР.

Комсомолците активно участвуват в разговора, как се прилага в живота принципите на Моралния кодекс на строителя на комунизма. Активно е участието им в художествената самоделиност, особено във вътрешно-заводския преглед, проведен през май тази година.

700 000 лева надпланова продукция за първото шестмесечие. Една трета от тази продукция се пада на младежката. 107 на сто е изпълнението на плана по производствеността на труда. Над 460 производственици вече са настигнали и надминали първенците от миналата година. Над плана са произведени 35 000 метра тъкани от икономисана прежда. Произведена е също над плана 15 000 кг прежда от икономисан вносен дефицитен памук, преработена е на наши клиенти над плана 102 000 кг пресуваната прежда. Тези цифри са в активната страна на баланса на младите текстилци.

Др. СТОЯНОВ

Драган ВЕЛЕВ

Бригадата възпитава

ГОВОРИТЕЛКАТА на градския радиовъзвез съобщава: „Ще изнесат програма бригадирите от средношколската бригада „Стефан Йовчев“ — Елена“.

Програмата предизвиква интерес, възра и бодността на средношколците, любовта към труда — всичко това бе отразено в песните и стиховете.

С мисли за тия възторжени младежи тръгнахме към средношколската бригада на Политехническата гимназия — Елена.

Посрещнаха ни комсомолците — Хубаво е, много е хубаво в бригадата! — разказва Стефан.

— Да бъдеш сред природата, да помагаш на Родината е прекрасно! — подема и Светлана.

— Никога не сме мислили, че животът ни в бригадата ще е така интересен, — заявяват и Добри, Стефчо, Цочо.

— И труда, и храната, и вечерите, и песните, и дружба в колектива — това не се забравя, — разказва Иванов.

Дадена е команда за вечерна проверка. Бригадирите са стро-

ени. Началникът на бригадата Иван Бояджиев приема рапорта на четните командири.

— Днес всички се проявихте в труда, а утре за нови още по-големи успехи. . . — прави разбор по стъпките на руските богаири и българските опълченици.

Още не се е зазорило, а бригадата тръба разбуджана средношколците. Всички бързат. Камниот ги чака.

Потеглят към кооперативните ниви, бързат да използват суришната хладина. Над пробуждане се град ева дружна комсомолска песен „Утре работа ни чака в нашите хубави села“.

Кооператорите ги посрещат с радост. Изниаха се 22 работни дни неуспех. С труд и радост се запълваше всеки миг.

Тази вечер е прощална. Ще се разделят комсомолците. Масите са хубаво и богато подредени. Погрижили са се добре доминиката Розка Кичева и готвачката Пенка Русева.

Командирът на бригадата — Бояджиев отчита резултатите и от сърце благодари на всички за съдействието.

Радостно оживление. Думата е дадена на другаря Никифоров, председател на ТКЗС: „Благодаря ви, млади другари, за труда и съзнанието. Вне отработихте над 700 трудови дни, набрахте над 6500 кг малини, отменихте за 22 дни 30 кооператори. Ако не беше вашата помощ, щяха да останат неопакани над 500 декара паревина“.

Секретарят на Градския комитет на ДКМС Симеон Симеонов връчи бригадирски значки на всички бригадир и ръководители. На първенците бяха дадени награди — прочитни книги.

На последната тържествена вечерна проверка на младежките гърди блесяха заслужено по-

КОНТРАСТИ

Всички сили сега младежите мобилизират за най-активно участие в селскостопанското. Сред комсомолските организации се води съревнование по тия въпроси. Но това не е гаранция, че всичко върви добре.

Става дума за работата на двете съседни общински комсомолски организации, Джулюнишката и Кесарева.

Боево, призивно се обвърна комсомолската организация на специалните събори, които се провеждат в цялата Джулюнишка община към младежите: до един да застанат край селско-резиачките и селскокомбайните, край злите и траншеите. И те застанаха — над 100 души комсомолци вече дни наред се борят за сръчното изпълнение на тази задача. Веднага се притекоха омокласните комсомолци от село Джулюница, средношколската бригада от 40 души от Горско Ново село, 25 средношколци от село Сливница.

Като срастнал се с машината е механизаторът-комсомолец Стефан Петров. Силскокомбайнът, управляван от него, не спира нито за миг.

Организирано и сериозно работят сформирани 7 комсомолски групи по селскостопанското, които дават средно по 70 тона синаж на ден.

А как е в Кесарево? Край селскокомбайните са нужни млади и енергични ръце, но уви. . . не могат да се видят.

Общинският комитет на Комсомола не се смущава нито от важността на задачите по селскостопанското, нито от факта, че само при съседите работата върви добре. Може би, е любител на контрастите, но най-малко има право на спокойно съзерцание този от контрастиращите, който е представен в по-лоша светлина.

Младежко дръзновение

— ЧУДНО МОМЧЕ! . . . Не ще да си гледа рахотлъка, а на село ще се връща! Там в града животът е друг, така думаша хората, когато преди четири години комсомолецът Никола Цветков от с. Паскалевец реши да си иде от града на село.

Работеще в гр. Павликени в лярницата на „Вагранка“. Добри пари си изкарваше, ползуваше се с авторитет между работниците и ръководството на фабриката, пък и с градския живот беше свикнал. Но, когато обединеното стопанство имаше нужда от шофьори и го покани да си дойде да работи като шофьор, той не отказа. Заверна се на село.

Неговите другари недоумяваха, какво не е харесал Колю, че напуснал? . . . А в село хората думаша: „Какво му толкова дожда за село, че се върна от града. . .“ И родителите му, след като постоянно слушаха хорските одумки, веднаж загрижено му казаха:

— Дали наистина не сгреши бе, синко? За нас е по-добре като си при нас, но на тебе да не ти домъчнее за градския живот.

— И на мене ми е по-добре тука. Бъдете спокойни! — отговори синът. — Не виждайте ли, че и тук животът става по-хубав. Все по-малка е разликата от работата на село и в града.

Така думаше винаги комсомолецът Никола Цветков и с радост пое кормилото на камион 12—62, който му зачислиха в ТКЗС.

Заработи с мрак. Сутрин, отивайки на работа, си свирка, вечер се завържва късно, но пак си свиря. Хопата го слушат и му се радват.

От тогава минаха четири години. Колю работи все на един и същи камион, който отначало още пов. Изминаха и вече над 95 000 километра път без да е допуснал някаква авария или да го е карал на основен ремонт.

— Тоя камион си намери майстора. Това момче хем улея да го кара, хем бащински се грижи за него. Не ни посрами тоя младеж, — често пъти се изказва заместник председателят на стопанството агрономът Инат Георгиев.

И действително Колю добре се справя като шофьор. Колелите му го обичат. Уважават го и хората. Радостни са и неговите родители, защото само за две години от идването му на село, те можаха да доизкарат къщата, да я измажат, добре да я мобилират. Купиха си голям радиоапарат. Сега Колю ще вземе и телевизор.

А работата на камионите е огромна. Досега извозваха зърното от комбайните до складовете, сега превозват строителен материал за строежите в ТКЗС, домати за износ. След някой ден ще започне гроздобера, а в късна есен даже и през зимата ще трябва от Балкана дърва и въглища за кооператорите и учрежденията. Работата голяма и отговорна! Не е лесно всеки ден с напрежение да държиш кормилото. Но работата не тежи, когато имаш желание и любов.

Примера на Никола Цветков последваха и младежите Иван Михалев, Асен П. Харизанов, Трифон Инатов и други, които също бяха напуснали село и, след като се завърнаха, поеха камиони в ТКЗС и работат добре, като Колю.

Тия младежи са убедени, че там където се работи златното пшенично зърно, висококачествените домати, хехлибарените грозде, зеленчуците и плодовете — там и животът е хубав както в цялата ни обновена страна.

Младен МИНЧЕВ

от Обществена редакция на в. „Борба“ — с. Дъско

Борба за първенство

Полната работа е в своя разгар. Първи се притекоха на помощ кооператорите комсомолците от средношколската бригада. Макар и млади, те вършат добра работа. Ано минете покрай обекта, ще забележите, че тук работят млади хора по веселите глънци, по песните, които се носят над полската шир. Когато дойде обед, след храна всички се събират около една русоко, со мичине, а то започва да четат книгата. Всички слушат с внимание. След това някой подхваща разговор за гледан филм, пиеса, за друга четена книга.

Коя от средношколските бригади в лярковското стопанство ще застане на първо място? Драгичковите, смята млади с право се надяват то да бъде тяхно. Имената на добрите са много. Просто трябва да се съберат всичките участници в бригадата.

Д. Антонова

Помощници на строежа

Неотдавна в Палици започна да се строи голям овчарник. Освен строителните работници, трябваха и помощници. Явиха се членовете на ДКМС Димитър Петров, Славо Мартинов, Йордан Христов. И тримата са отлични помощници. Само през месец са били в училище, за да лягали са над книгите. Те и тука с успех изпълняват днешната си норма. Хвала на таква ентусиазирани младежи! Нека всички бъдат като тях!

В. Борнин

Георги

и другарите му

Юношата Георги Стоянов тази пролет завърши с отличен успех седми клас на Беличкото политехническо училище в с. Беличка. Директорът, учителите и комсомолската организация поръчаха на пионерите и пионерките да работят по 15 дни в помощ на кооперативното стопанство.

Отличникът Георги Стоянов работи в пункта за манипулиране на домати за износ 35 дни. Вече над 15 дни в помощ на кооператива работят и много други ученици и ученици.

В живота на Георги и неговите другари тия дни станали вече важни събития. Понякога ги зачленяват на Комсомола и завършваха селски клас. Това е първото им комсомолско трудово лято. Закале, ни от слънцето и труда, на есен те пак ще тръгнат на училище.

Белчо Илиев

ХУБАВО ПРОТИЧАТ ДНИТЕ

Втора година в гр. Елена в окръжния физкултурен лагер идват стотици ученици. Тук те укрепват своето здраве, овладяват спортните дисциплини. В първата смяна бяха включени младежи и девойки от представителните отбори в окръга по следните дисциплини: баскетбол — пионери и пионерки, волейбол, гимнастика — художествена гимнастика, лека атлетика, футбол и борба.

Резултатите от подготовката са рязки. За това говори и фактът, че след завършване на лагера Дачо Дачев от Свищов в републиканските състезания по лека атлетика зае трето място и получи бронзов медал.

Хубави прояви има и Ангелия Монева — републикански първенец по спортна гимнастика.

В лагера се подготвят състезатели, председатели на физико-лективни, ръководители на учебно-спортни секции, спортни съдии. След положени изпити, с отличен успех завършиха 140 съдии и толкова учебно-спортни инструктори. Това е резултат на упорития труд на преподавателите в лагера — Стефка и Иван Евстатинови, Иван Костурков, Ангелия Йорданова, Йосиф Станев и други.

При строг ред преминават занятията на градския стадион. Наред с това участниците изслушват политически информации, изучават историческото минало на Еленския край.

Весело и забавно протичат дните в лагера.

К. Василев

от Обществена редакция на в. „Борба“ в Елена

ХЪЛМЪТ ОТСТЪПА

ЕДИН СТРОЕН със светли коси и топли кафяви очи младеж се седнал върху мощната съветска машина. Той променя ъгъните на земята, образуващи от векове. Кой е този смел момък?

Родил се е отрасъл в с. Лопля — Софийско, малкият Димчо от рано се увличал от рева на машините. Влежала го мощната сила на огромните земекосилни машини и той реши да се научи да ги подчинява на своята воля. Мечтата на младежа се сбъдна. Осемнайсетгодишен той вече умело управлява мощен багер.

Обикновенният селски малчуган стана строител на новото в селото Родине. Комсомолът и Партията подариха сигурни ръце на младежа и той тръгна нагоре и само нагоре. Трудовите му дела е вече трудни да се изброят. Строежат му завода „Карл Маркс“ край река Давня бе първата школа и кръщение в трудовите битки.

Скоро той се изравни със старите майстори, а те го приеха с любов и му предаваха тайните на боравене с багера. След прекараните години в редовите на граничарите той отово хваща лостовите на багера. Зарежда се работата му на Медодобивния завод „Г. Дамянов“ на „Маричацкото“.

При планирането и реконструкцията на Държавни заводни заводи — Г. Оряховица — 1960 година Димчо прояви напълно силите и способностите си. Той достигна изпълнението на три норми на смяна.

Комсомолските си поръчения да бъде и на строежа на Ме-

талургичния комбинат — Кремиковци Димчо изпълни отлично и получи няколко високи награди.

Пролетта на 1963 година бе неоспорно мекра. След тежката зима строежат на новия тълкачен цех към ДТК „В. Мавриков“ — В. Търново в застрашен от провалена. Огромните земни маси са се смъкнали от ската и са засипали строителната площадка.

Геолози и инженери отказват, че да се спаси строежа трябва не само да се изнесе свлачището, но и изцяло да се премахне хълма, който се намира над сградата на тълкачния цех. Да се премахне хълмът? Та той така величествено излиза снага, може би от хилядолетия.

На кого ще трябва да се повеси тази работа? Ръководството на Окръжната строителна организация уверено посочи Димчо Христов. Той зае бойна позиция срещу хълма. Започна настъпление. Вече пети месец Димчо, заедно със своя сменник Костадин Цицинов, подпомагат от един булдозер, атакува хълма. Стопанските збички глътка по глътка погълчат земя и скала.

Отдавна строителната площадка е разчищена от свлачището. Днес тук с пълна сила се разгръща борбата за завършване на първите пет шета. Но Димчо продължава битката срещу хълма. Шест самосвала подлага каруселю под багера и всяка минута излизат натоварени.

А подпоземните води закаляват терена, натрупват нанос.

ДОСТОЙНА ОТМЯНА НА РОДИТЕЛИТЕ

АВТОБУСИТЕ едва се движат по стръмното шосе, когато опашка Еленския балкан, изпъкваха от време на време продължаваха да се изкачват нагоре. Но това ни най-малко не правеше впечатление на младите пътници — средношколците от Горна Оряховица. Една песен се сменяше с друга, а звънящи им смях излизаше през отворените прозорци, удряше се в насрещните скали.

после се изкубаваше. . .

В Тузлу-Алан — малкото китно село, гущицата в Балкана — спряха автобусите и от тях се синна пъстрата и шумна група. Комсомолците няха да останат за един месец тук.

Още на другата сутрин започна работният ден. Оказа се, че да береш малини съвсем не е лесно. Предният ден беше валил дъжд и краката затъваха в лепкавата пръст. Росата мокреше ръцете, а младите шипчета се забиваха в пръстите или закаляваха пръстите към себе си краищата на дрехите. Но нищо не беше в състоя-

ние да угаси ентусиазма. За един месец стоте комсомолци набраха 23 тона малини, опомоха 4100 сливови дръвчета, опомоха 1360 нишпотион. В края на месеца приносметката показва, че е останал чист приход от 1100 лева. . .

Последният ден на бригадирите в Тузлу-Алан се превърна в малък празник. Селските стопани изпратиха с насълзени очи младите си помощници.

Мария ШАЛАВЕРОВА

Владимир НИКОЛОВ

от Обществена редакция на в. „Борба“ в Горна Оряховица



ОСНОВНОТО УЧИЛИЩЕ

Лице в с. Върбица се посещава от не малко чиганчета. През изтеклата учебна година те бяха 70. Почти толкова бяха и през следващата. Доста трудности се срещат в миналото докато тези деца се задържат и приберат в училище. Сега това е вече минало. С малки изключения почти всички посещават редовно училище. За тях-

ното обучение и възпитание се полагат големи грижи. Учителите се стремят да ги заангажират по време на час — прибрали са в полунитерната, оказват им се индивидуална помощ и пр. Една част от децата усвояват сравнително добре учебния материал, но все още има такива, които идват с неаучени уроци, без домашни упражнения.

Много са причините за това. Една от основните трябва да търсим у родителите им. Мнозина от тях нямат никаква интерес към училището, а напротив имат го като някакво бреме. Те чакаят децата им да навършат години и да го напуснат. Други търсят различни мотиви, служат си с различни лъжи, за да отклонят децата си от училище. Дори някои стигат до там, че ги омъжват или оженват малолетни. Разбира се, училището и обществеността в нашето село вземат мерки.

Но има и родители, които живят с интерес за децата си, от училището. Майката и бащата на петокласника Мюмюн Мехмедов не пропускат родителска сбирка. Посещават най-редовно и педагогическия кръжок, ръководен от учителя Марко Марков. Когато и да срещнат някой от учителите, винаги са пълни за успеха и поведението на техния син.

Благодарение на всички това, на ученичното бюро на Мюмюн, той е отличник. От първи клас досега е преминавал винаги с отличен. Другарчетата му се гордеят с него. В началото на учебната година на той бе избран в отрядния съвет, а през

лято то бе изпратен на пионерски лагер в Балкана.

Този факт показва, че ние ще трябва да работим не само с учениците-чиганчета, но и с техните родители, за да създадем у тях интерес към училището, защото и те са важен фактор за успеваемостта на техните деца. Затова тази година мислим да разширим педагогическата просвета сред чиганското население.

Ще правим по-честни родителски срещи с тях. Смятаме, че по този начин ще създадем по-голям интерес към училището. А така и успеят ще бъде по-добър.

Димитър Габровски директор на основното училище

от Обществена редакция на в. „Борба“ в Д. Оряховица

На 15 август 1945 г. Съветската армия разгроми японските империалисти и Корея бе освободена от 36-годишното колониално робство. На хълма Моранбон в Пхенян издига се монументът на победата на Съветската армия — израз на вечната признателност на корейския народ към своята освободителка, символ на нерушимата дружба между съветските народи и корейския народ. Интересно е да се отбележи, че този монумент остана незручен през американската война, когато американските империалисти водиха срещу героичния корейски народ. Той остана на мястото, че дружба между корейския и съветския народ е вечна и нерушимата, че нея никакъв бум и сътресения не могат да я разрушат.

Корея — тази разрушена, из-

горена, ранена земя — се издига като феникс от пепелищата, от руините, за да стигне до днешната си независимост.

В следвоенния период Корейската народнодемократична република получи от Съветския съюз и другите социалистически страни икономическа и техническа помощ на сума над 500 милиона рубли. Тази помощ, без съмнение, изигра огромна роля в ускоряване на икономическото изграждане на страната. Решителната роля, разбира се, при издигане на корейските трудещи се.

Шестият конгрес на Корейската трудова партия, състоял се през септември 1961 година, прие грандиозният 7-годишен план — 1961—67 година. Този план наметна светли перспективи — осъществяване всеобща техническа реконструкция и ку-

турна революция, бързо повишаване жизненото равнище на корейския народ до равнището на напредналите народи.

Изпълнението на седемгодишния план ще създаде здрава база за мирното обединение на Корея и за възстановяването на разрушената икономика на Южна Корея.

С осъществяването на тази светла перспектива героичният и трудолюбив корейски народ под ръководството на своята Трудова партия, опирайки се на братската и безкористна помощ на социалистическите страни на чело със Съветския съюз, ще превърне своята родина такава, каквато са Къманган (Елмзните планини), ще я направи вечно свежа, каквато е възпята от него Пянтосан (Велеглава планина).

ЦИФРИ И ФАКТИ

* През 1962 година в Северна Корея е добита 11,4 милиарда киловатчаса електроенергия, 13,200 хиляди тона каменни въглища, произведени са над 1,200 хиляди тона чугун, 1,050 хиляди тона стомана, 2,380 хиляди тона цимент, около 780 хиляди тона химически торове.

* Един от най-големите успехи в промишлеността е създаването на машиностроителна промишленост — над 300 различни машиностроителни заводи. Докато в миналото Корея не е могла да произвежда дори запчастни части, сега КНДР произвежда не само малки и средни машини, но и металургично и енергично оборудване, машини, трактори, ескаватори, електротроломотиви, стругове, плавателни съдове и други. През 1962 година относителният дял на машиностроенето в общата промишлена продукция е бил 23 процента (а самоснабдяването на страната с машини съоръжения — 92 процента).

* Още повече се разви леката, особено текстилната промишленост. Построени са над 10 крупни и голямо количество малки и средни текстилни фабрики. Гордост на текстилната промишленост на страната е Пхенянският текстилен комбинат със 100 хиляди вретена. През 1960 година производството на тъкани е нараснало 138 пъти в сравнение с 1944 година.

* Сега КНДР произвежда шест машини, будилници, радио-приемници, грамофони, велосипеди, писалки, емайлирани съдове и други.

* За кратко време след освобождението на Корея в северната ѝ част бе проведена аграрна реформа. Но продоволственият въпрос се оказа особено труден след разделянето на страната, защото южната част е житницата на Корея. Освен това по време на войната от вражеските бомбардировки бяха повредени около 370 хиляди тембо орна земя (1 тембо равно на 0,99 хектара). Добитък бе също почти изтребен. Единственият изход бе да се обединят усилията на селяните, като се кооперират. Кооперирането започна през 1953 година и завърши в края на 1958 година.

* Сега в Северна Корея над 92 процента от селата са електрифицирани. Електроенергията широко се използва не само за осветление, но и за електропомпи, при вършищата, при обработката на фуража за добитъка и при други видове селскостопанска работа.

* Наред с националната икономика се развива и народното образование, културата и изкуството. В Северна Корея още от 1958 година бе въведено седемгодишно задължително образование, а в недалечно бъдеще ще бъде въведено задължително деветгодишно техническо обучение. Сега в КНДР е създадена голяма армия от инженерно-технически работници и специалисти и всички заводски предприятия се управляват от местни кадри.



От засадените 160 декара ориенталски тютюн кооператорите от с. Николаева досега са набрали повече от 36 000 низи, които се сушат в направени от подръчни материали сушилни. (снимката горе).

Снимка: Йордан Георгиев

На богата тютюнева реколта се радват и кооператорите от с. Сливовица. Сега е време да се прибере плодът на техния труд. С нескрита радост кооператорката от първо звено Цона Стойкова бере добре узрелите листа. (снимката вляво)

Снимка: Д. Стоев

УЗА БЕЗОПАСНО ДВИЖЕНИЕ

Наред с нарастването на броя на моторните превозни средства, се увеличават и изискванията за по-строго спазване на правилата за уличното движение. Големите усилия на КАТ, народната милиция, ДАН, на доброволните и специализираните отряди ще останат напразни, ако голяма част от населението не спазва поне най-елементарните правила за движение по улиците и пътищата. Това се налага особено сега, когато и в нашата окръжна град се въвежда безсигналното движение.

Спазването на правилника за движение по улиците и пътищата е еднакво задължително както за водачите, така и за пешеходците. За някои допуснати нарушения ви на имат и градските народни съвети.

Така, например, пътят от Г. Оряховица за Дражицево, Козарец, Добри Дял и за В. Търново е през Лясковец. Въпреки неговата голяма наситеност от превозни средства, на нито едно място в града няма очертани места за негово пресичане. Даже в новия център на града — пред ресторанта, където вестер се събират много пешеходци, няма определено място за пресичане и не е сигнализирано за водачите на моторни превозни средства със знак № 16 и пречка, съгласно член 13 от ПДП.

Според изискванията на член 8, пешеходците трябва да се движат само по десните тротоари на улиците, а там, където няма, — в лявата страна на улицата и по пътя по посока на движението си. Незадоволителна е и дейността на доброволния отряд при Градския народен съвет Лясковец. Практиката показва, че най-голям процент от произшествията и жертвите в населените места по вина на пешеходците, стават от незнание и неспазване правилника за движението. В градовете децата са най-вече изложени, а наред с това те са най-незапознати

с правилата. В нашия град смъртните случаи и произшествията са деца, прегазени от превозни средства, са ясно доказателство, че е крайно време отдели „Народна просвета“, съвместно с Градския комитет на ДОСО, решително да обсъдят този въпрос и помогнат на учениците се, като на издържалите успешно изпита по ПДП се раздават удостоверения подобно на БГСО и БГТО.

Още от най-ранна детска възраст на децата трябва да се внушава да разберат, че улиците не са детски игрища, нито детски градини или места за събиране. Водачите на моторни превозни средства не могат да предвидят, че често пъти зад дърветата, зад входни колони, пък даже и зад кофите за смет се крият деца, които рязко могат да пресекат и да се блъснат в тях. В такива случаи водачът не може да спре или да избегне прегазването и нещастията настъпва. От такъв характер бе произшествието на 8 май 1963 г. пред ресторанта в гр. Лясковец с малкия Генчо Иванов на 5 години и половина, ударен от товарна кола № Тн 3145 с шофьор Христо Стефанов Бонджиев.

От практиката е констатирано, че всички нарушения на правилника водят до произшествия, аварии и катастрофи. Трябва да кажем, че 40 на сто от тях са плод на употребата на алкохол, 15 на сто от бързо каране и 20 на сто от технически неизправни моторни превозни средства. Въпреки разширените състави на автоконтролните, обществените контролери и членовете на специализираните отряди към КАТ в гр. Лясковец все още нещастията и аварията заемат голям процент.

Това се дължи на обстоятелството, че много другари обществени контролери омаляважат и подценяват своите права, и се отнасят недобростовно и безотговорно към своите задължения и задачите, които трябва да изпълняват. Повечето от тях не виждат правилно предназначението на тази обществена и от голямо значение задача — да помогат на своите колеги, които в ежедневието допускат нарушения, а се задоволяват само с това да дават по едно дежурство при поискване от органите на КАТ и да правят проверки на документите, или при потърсване на помощ от тях да се отърват от участие, поради някаква занаягажирност.

Такъв е случаят с другарите Иван Василев Шубърков от Мерица, Пею Цанев Колев и Александър Тарапанов от Лясковец, Ради Радев Гайдаров от Добри дял и други, които вече втора година нямат пуснат нито един контролен лист за констатирано нарушение.

Само по пътя на масовото участие на всеки водач на моторно превозно средство в конкурса, и с помощта и активната дейност на изградения специализиран отряд към КАТ, ще можем да се борим за образцов участък на безаварийно движение в територията на Лясковския градски народен съвет и ще помогнем за правилното осъществяване на основната цел на конкурса.

Кръстю К. ПАВЛОВ

член на клубния съвет на АМК и специализиран отряд към КАТ

Държавно земеделско стопанство — Лясковец

ТЪРСИ

управител на филиал за

СЕЛО ЗЛАТАРИЦА

Кандидатът да има завършено висше агрономическо образование — специалност овощарство.

Постъпване веднага. Справка: Централата — Г. Оряховица.

ГПП „Хлебна промишленост“ — Велико Търново

ТЪРСИ

един работник — ХЛЕБАР

Постъпване веднага.

Справка: тел. 33-64 и 25-41.

От предприятието

О

ФАКТОРИ, КОИТО НЕ ТРЯБВА ДА СЕ ПРЕНЕБРЕГВАТ

За повишаване ефективността на общественото производство търсено голямо място се пада на увеличаване на основните фондове. В ДЗС — Лясковец в края на 1959 г. средно на един работник са се падали 2200 лева основни фондове, а само след 2 години те са се увеличили с 23 процента. Това значи, че в стопанството има прираст и обновяване на производствените фондове за повече от 145 000 лева.

В края на 1959 година размерът на основните средства средно на декар са били 110 лева, а през 1962 година нарастат на 140. Продукцията, която получават съответно през тези години в стойностно изражение, по съпоставими цени, е 70 132 лева за първата година и 73 540 лева за последната.

При увеличаване на машинния парк в селскостопанското производство е нужно да се държи друга сметка. Това е въпросът за новата техника, към която се предизвикат все по-нови и нови изисквания. Техниката в селското стопанство трябва да бъде универсална, пригодена за изпълнение не на една, а на много селскостопански работи. Трябва да бъде още икономична, с висока производствена, да е в съответствие със зоналните особености на селскостопанското производство.

През последните няколко години, изминал предвид това изискване, стопанството ни измени структурата на наличния машинно-тракторен парк. Относителният дял на универсалните работни машини — зетори, ДТ и „Беларус“ нарастна. По такъв начин, въпреки увеличаване на основните производствени сред-

ства на декар обработваема земя, размерът на амортизационните отчисления спрямо обема на произведената продукция ще намалява, а от там ще се снижават и общите разходи. И, ако през 1959 г. на 100 лева валова продукция в стопанството ни са се падали по 6,05 лева амортизационни отчисления на основни средства, то през миналата година същите са снижени и възлизат на 5,90 лева.

Този резултат ръководството на стопанството постигна, като се освобождаваше постепенно от излишните замразени основни средства, за които неоправдано се плащаха амортизационни отчисления. Разбира се, в тази насока би могло още да се работи, за да се постигнат по-добри резултати, като за в бъдеще все повече се освобождаваме от слабоизползуваните в производството основни средства — цистерни, варели, съоръжения и други. Балансовата стойност на същите сега възлиза над 50 000 лева, за които се начисляват и внасяме в банката повече от 2000 лева амортизации.

Успехи постигнахме и по линията на увеличаване електро-възбудеността на труда в сто-

панството. Средно на един работник през 1959 година се падат по 297 киловатчаса енергия, а през 1962 г. този показател достига 340 киловатчаса.

Колективът на стопанството работи и за укрепване на стопанската сметка, за спазване на държавната и финансовата дисциплина, за намаляване управленческите разходи. Докато през 1959 г. общо в стопанството са изразходвани 164 000 лева за управленчески разходи, то през миналата година те бяха намалени на 145 000. Само за три години броят на щатния персонал е намален с една трета, а разходите по неговата издръжка са снижени с 12 на сто. Така за миналата година беше реализирана икономия от тези разходи за 38 000 лева, с което бе преизпълнено и обещанието на колектива.

Така благодарение на системната квалификация на персонала, с увеличаване броя на специалистите със средно и висше образование, чрез подобряването на методите на ръководство, ние постигнахме и ще продължим да постигаме все по-добри резултати.

Ил. ГЕНОВ

НИКОЛАИ АСАНОВ И КРИЙ СТУРИТИС

ЯНТЪРНО МОРЕ

82

ОМАН, НАПИСАВ ПО СЛЕДИТЕ НА ДЕЙСТВИТЕЛНИ СЪБИТИЯ

Той бързо отстрани четката, хвърли халата, изми ръцете. Сигурно никога не ще се върне при него оная лъжлива радост, с която започна тази работа! И, възмозно е, самата работа отсегга да му доиздава, само горест и твърде вероятно е, да не успее никога да я завърши.

Отдолу се чува стъпки, високият глас на жената произнесе: — Викат те на телефона! — и след малка пауза сякаш със злорадство добави: — Звъни твоят стар приятел Балодис!

Той беше така далеч от своето минало, от младостта, от войната, от смъртната опасност, в която живя дълги години, че даже веднага не разбра, какво каза тя. Спусна се долу, приближи до телефона.

— Веднага се ми много нукчи, Виктор!

Той се очуди, но не почна да разпитва.

— Добре, след десет минути съм при вас.

Премина в столовата и каза меко:

— Анна, трябва да отида,

— Можеш въобще да се не връщаш!

Но отговора, с който тя се опитваше да потопи всяка своя дума, не стигаше за дълго. Той пак чу хълцания.

Той наметна шлifiera и излезе.

Графа в обикновения свят всъщност наричаха Паегле, Илмарс Паегле.

В този обикновения свят нямаше нито изстрели, нито землинки, нито горни. В този обикновен свят никой не го преследваше, никой не знаеше псевдонима му, и сам той никога също не преследваше, караше отлична машина, разговаряше с пътниците вежливо и то само в такъв случай, когато те сами започнат разговор с него. Но когато внезапно на асфалта и изчакане съгласен газ, той неволно усещаше, че латиска глава в раменете си. Толкова тези избухвания на гатна причудлива на изстрели.

Той караше такси, отличен познаваше града, обичаше своите пътници, особено ако спазваха неговите и ако не се караха. Обичаше да излиза в далечни пъту-

вания, по крайбрежията или още по-добре — в Талин или Вилно. Но, преминавайки по шосето през горите, той неволно хвърляше на страни избухващи погледи. Той помнеше много места, където сам бе попадал в засади или беше устривал засади на други. Той знаеше в околните гори толкова изостанени землинки, че можеше при поглед да състави карта на тайните горски поселения, сега занесени. Графът отдавна се беше откъсвал от тези работи, със стари те другари от оперативната група се срещаше рядко. Понякога някой от тях се оказваше негов пасажер и като познае в дълбочина климатичните „А, ето къде си ти сега!“

Но и тези пътници никога не го наричаха Граф. Най-често питаша: „Какъв, как те казваха?“ И той отговаряше: „Паегле, Илмарс Паегле“.

Преди две години се ожени родил му се син, и той много обичаше да се отбива по пътя за минути в къщи, да погледне как детето хваща своето дебеле-

ло краче и безсмислено гугука: „Агу, агу...“ Само майката на детето можеше да твърди, че това значи: „Татко!“

Той обичаше жена си, весела де бележка, умееща да се смее в най-трудните дни, когато той нямаше още нито квартира, нито добра работа.

И ето сега го извикаха на телефона. Диспечърът, милонидна девойка, кралицата на автопарка, се събуди на Илмарс, че е отдал цялото си сърце на дебеланката и на синя си, и може би, затова язвително каза:

— Някакъв чужд! Е, разкавай Илмарс, какво си набъркал. Нарочно, не си върнал ресто на някоя лизка? Отварай си очите, че ако постъпи жалба, ще изхвъркнеш!

— Аз винаги връщам изцяло и на приятел и на враг! — измърмори Илмарс и взе слушалката.

— Кой е на телефона? — зачуди някакъв далечен познат глас, който Илмарс не можеше точно да познае.

— На телефона е Илмарс Паегле, — отговори той.

— Здравейте, Графе. С вас говорим Булриг

Нешо жегна Илмарс. Девойката-диспечер ядно каза:

— Така си и знаех, не е върнал ресто. Аз отдавна казвах, че за женичии у нас в таксипарка няма място. Те мислят само за чайни.

В слушалката разтревожено запитаха:

— Слушате ли ме Графе?

— Да.

— Пристигайте при мене колкото се може по-бързо!

— Аз току-що поех смяната.

— Ще заплатя пробег и преторя по таксиметъра.

— Тъй върнете!

Той не назова човека, с когото разговаряше, но краткоко „Тъй върнете!“ внезапно разтревожи де- войката-диспечер.

— Надявам се, че всичко е в ред, Илмарс? Нали това не е от къщи? Нали не е по повод малчугана?

— Не, не, Анаета!

— Е, добре! — и като се успокои, тя се зае със своята работа.

А Илмарс, неочаквано почувствувал се отново Графа, стремително летеше по току-що полетялите улици, държейки кормилото така здраво, сякаш това беше автомобил, и гледайки така пронизващо през стъклото, сякаш очакваше още тук незабавно да види врага и беше готов да се хвърли върху него — с автомат или с голи ръце — само и само да не избяга.

Двамата оперативни работници — Линис и Ниедре — си чукаха носовите в бюрото за пропуски.

Линис прилетя със самцата от Вентспилс. Ниедре беше докаран с оперативна машина от Мадона.

— Линис, какво правим тука?

— учудено възкликна Ниедре, —

Нима във Вентспилски район сте затворили границата с кофар?

— А на тебе в Мадона, изглежда, също ти е станало скучно?

— Не, — каза Ниедре, — отивам при Балодис. Сигурно ще ям калая, загледо сме изтървали Черверс. Тия дни той огрибл совхоза и изчезна. Направо „неудовим“, както той сам се нарича.

— При Балодис ли? — малкият здрав, много младолит Линис — в своите двадесет и пет той изглеждаше осемнаесетгодишен — широко отвори очи и прошепна на вухото на приятеля си: — И аз също отивам при полковника!

Ниедре, служил с полковника около двадесет години подвирна: — Е, момче, изглежда, станало е нещо сериозно!

Старите приятели винаги измисляха различни прозвища за Линис. За малкия му ръст и младолитното го нар — ха ту момченце, то синче, то момче, но Линис не се обижаше. Той, наистина, се чувствуваше като момче, всичко в света му беше все ново, всичко го интересуваше, като току-що отворена книга. Линис се подтегна, оправи светлосивото сако, провери правилно ли е поставена връзката и закрачи пред приятеля си.

(Следва)

в-к „БОРБА“

Стр. 3, бр. 98, 15. VIII. 1963 г.

Студентите в помощ на поливането

В Комплексната опитна станция по поливно земеделие в Павликени са на практика група студенти от ВСИ „В. Коларов“ — гр. Пловдив. Още с пристигането си те се включиха активно в напояването на селскостопанските култури. Участвуват в поливането на царевичната, соята и др. Особено голям интерес проявиха в усвояването на поливния електрицитет. При поливането със сифонната устия да повишат производствена на труда — три пъти, като поляха по 10 декара за 8 работни часа.

Ст. Стефанов

ГОЛЕМИЯТ МУРМАНСК В СТРОЕЖ

РАЗКАЗА СИ за Мурманск бих искал да започна от времето на войната. Тогава фашистките бомби унищожиха над две трети от жилищата, много промишлени сгради.

След войната Мурманск беше включен в числото на големите градове в страната, които трябваше да бъдат възстановени на първо място. И още през 1949 година промишлеността му достигна довоенното равнище.

Бързо се развиваше и жилищното строителство. Само през последните четири години бяха построени стотици жилища с обща площ около 340 000 кв. метра, което е малко по-малко от общия жилищен фонд на Мурманск през 1940 година. През това време за благоустройството на града са изразходвани над десет милиона рубли. Построени са 7 училища, 38 детски градини и ясли, 10 медицински учреждения, стадион, дворец на спорта, 87 магазини и столове, десетки предприятия за комунални услуги.

Сега нашият град ще расте още по-бързо. Най-голямо внимание се обръща на жилищното строителство. За 5—6 години

Нови мощности в действие

Строителите на голямата химия в Съветския съюз отбелязва своя празник с предаването в експлоатация на нов цех в Саратовския завод за синтетичен спирт. В Белорусия те предсрочно пуснаха в действие нови инсталации в Полоцкия нефтопереработателен завод. Получени са първите тонове ценен химически продукт — чист калиев сулфат в Калужския калиен комбинат, Иваново-Франковска област. Този продукт ще позволи рязко да се увеличи производството на минерални торове.

Нови трудови успехи постигнаха и енергостроителите. Влезе в строй първият етап от Назаровската ВЕЦ в Сибир. Вместо два — четири хилядоградуса са решили да предават тази година строителите на Днепродзержинската ВЕЦ.

Колективът на Ленинградстрой за 7 месеца от тази година предаде в експлоатация повече от 600 хиляди квадратни метра жилищна площ, изпълнявайки плана си.

На брега на Колския залив, който не замръзва никога, е разположен Мурманск — най-големият град в света отряда Северния полярен кръг. Град на рибари и мореплаватели.

Кораби на мурманския риболовен флот кръстосват водите на Баренцово море и океана, пътуват към бреговете на Америка и Канада. През последните четири години мурманските рибари са уловили 25 милиона центнера риба.

Неотдавна бе прието постановление за развитие на градовете Архангелск и Мурманск. По молба на Агенция „Новости“ председателят на Изпълнителния комитет на Мурманския градски съвет на депутатите на трудещите се Василий Мосин разказа за перспективите за развитието на отвъдполярния град.

ни ще бъдат разградени над 33 000 нови жилища. Фактически ще бъде изграден втори Мурманск.

Академията за строителство и архитектура на СССР вече разработва типови проекти за многоетажни жилищни сгради, приспособени за климатичните условия на Заполярието. За морските ще бъдат построени три дома от хотелски тип с по 600 стаи всеки един. Ще изникнат десетки нови училища, детски градини и ясли, болници и поликлиники, предприятия за битово обслужване.

Когато миналото лято беше в Мурманск, ръководителят на съветското правителство Н. С. Хрущов препоръча да се увеличи строителството на културни учреждения. През следващите пет години в града ще бъдат

открити няколко нови кинотеатри и клубове, ще бъде построена концертна зала с 2 000 места. Областната библиотека ще се премести в ново здание с няколко читални и книгохранилище за един милион тома. Завършва строежът на плувен басейн.

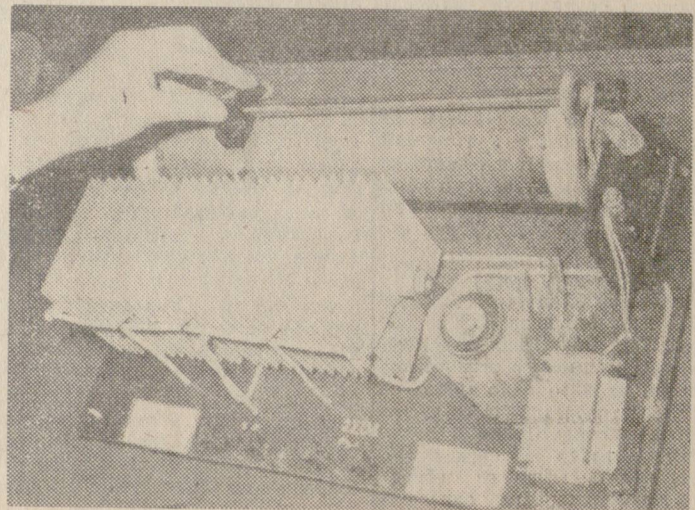
В Мурманск има телевизионен център, но гражданите засега гледат само местните предавания. Скоро положението ще се промени. Радиорелейна линия ще свърже града с Петрозаводск и Ленинград. Мурманск ще бъде включен към централната телевизионна мрежа. Строи се радиорелейно разклонение към Никел, от което са заинтересовани не само жителите на града, но и нашите съседи — норвежците. Миналото лято бях в Норвегия. Там

често ме питаха скоро ли ще влезе в строй радиорелейната линия. С нейното пускане и норвежците ще могат да приемат телевизионните предавания от Съветския съюз.

Огромният обем на предстоящите работи ни задължава да увеличаваме мощността на строителната индустрия в града. Идущата година ще се удвои производството в Мурманския домостроителен комбинат. През 1967 година ще влезе в строй завод за едропanelно домостроене. През следващите години ще започнат да дават продукция заводът за алуминий и безалуминий тръби, асфалтобетонният завод и други предприятия от този род. В строителството ще получат широко разпространение съвременните естествени и трайни материали.

Разбира се, ще се развиват и другите отрасли на промишлеността, по-специално рибната, която е основна на икономиката на Мурманск. Значително ще нарасне търговският и риболовният флот.

В един разговор с жителите на нашия град Н. С. Хрущов нарече Мурманск „Прозорек към света“. През близките години този „прозорек“ ще се разширява значително. Големият Мурманск е в строеж.



Големи грижи се полагат за подготовката на специалистите в Съветския съюз. Добрите условия дават възможност за проявление на талантите още в ранните години.

Този прибор за определяне отношението на заряд на електрон към неговата маса се използва в 145-то Московско училище като напредно пособие в уроците по физика. Приборът е дело на десетокласничката Тамара Сисоева.

На 6 юли 1963 година се навършиха 40 години от образуването на Бурятската АССР — най-малката автономна република в Съветския съюз. На нейната обширна територия, която е по-голяма от територията на Англия, Белгия и Холандия, взет заедно, се намира възпятото в руските песни „Златно море“ — най-дълбокото на земното лице — 50-метрово Байгал. В тази страна — преди много години — на необичайно дълбока — има високо лято и дълга студена зима. Средната за денонормирана температура през януари е 24—25 градуса, абсолютният минимум е под 50 градуса.

СТРАШНО ЗАТЪТНЕНО МЯСТО зад Байгал — така наричаха Бурятия великият руски поет Н. А. Некрасов. А известният бурятски поет Хоца Намсараев писа за до-революционна Бурятия:

Живот нямаше в ония времена.
Траеше нощ, непротекло тъмна...

Гладът и мизерията постоянно съпътстваха бурятците. Населението водеше чергарски и получергарски живот, нямаше своя писменост. Свиристелстваха епидемии, а болните ямаше кой да лекува. Един лекар обслужваше над 25 хиляди селски жители. В страната се наброяваха само петнадесетина дребни предприятия, които преработваха селскостопански суровини и произвеждаха домашни потреби. В същото време в недрата на Бурятия лежах неодоимите: злато, волфрам, молибден и други цветни и редки метали, различни алуминиеви суровини, вглища, железни и манганови руди, графит, азбест, слюда, много разнообразни минерални източници.

По пътя на икономическото и културното развитие този източен край на царска Русия тръгна едва след Великата октомврийска социалистическа революция. Тук за четири десетилетия почти триста пъти се увеличи обемът на промишлената продукция. Възникнаха рудодобивна, машиностроителна, дървопреработвателна и редица други нови отрасли на народното стопанство. Бяха построени около 180 големи предприятия, които дават на страната волфрам и злато, цимент и стъкло, вълнени тъкани и перални машини, консерви и захар и др. В столицата на републиката — Улан-Удэ — се намират един от най-големите в източната част на съветската страна, локомотивно-вагонни заводи и най-мощният в Източен Сибир месоконсервен комбинат. В басейна на река Витим се добива злато, разработват се Гусинозерските и Байголските каменновъглени находища, засилват се темповете на производството в Джидинския волфрам-молибденов комбинат.

В страната на бившите чергари се появи работническа класа. Трудещите се от републиката се научиха да управляват най-сложни машини, да лент метал, да създават точни прибори и механизми, да строят заводи и фабрики. На брега на стария Байгал те издигат сега един от най-големите в света целулозно-картонни комбинати. А в Баргузинската тайга — големи предприятия за преработване на дървен материал.

Поразителни промени станаха и в селското стопанство. За



Предачката Мария Кочергина (на снимката вляво) се ползва с голям авторитет. Нейните дъщеря на селянин, редовата работничка, избраха за депутат във Върховния съвет на РСФСР.

40 ГОДИНИ СЪВЕТСКА БУРЯТИЯ

40 години броят на овцете се увеличи 5,6 пъти, посевната площ — 5,5 пъти, в това число на пшеницата — 16 пъти.

Само през последните години в републиката бяха разработени стотици хиляди хектара целинни и запустели земи. Много бе направено и за усъвършенстване структурата на посевните площи, за напояване на ливадите. В дореволюционна Бурятия изобщо не се отглеждали царевича, грах, захарно цвекло. Сега тези ценни култури заеха твърдо място в селското стопанство.

В помощ на селските труженици дойде могъщата техника. 3500 трактора, над 2000 комбайна и толкова камиони действуват днес в колхозите и совхозите на републиката. Вече напълно е механизмирана оранта, сеитбата и прибирането на зърнените и селските култури и почти напълно — стрижането на овцете.

Заедно с подема на икономиката разцъфтя и културата на Съветска Бурятия. Открити са стотици нови училища, библиотеки, клубове, работят четири висши учебни заведения, 18 техникума, комплексен научно-изследователски институт. Книгата, радиото, вестникът, киното навлязоха здраво в битата на бившите чергари. Възникна и национална интелигенция. Дори в САЩ, Англия, Италия, Франция на 10 хиляди души от населението се падат сега по-малко лекари и студенти, отколкото в Съветска Бурятия.

Изгубилият на бурятския народ излязоха много талантливи артисти, писатели, художници, композитори. Съветската власт освободи жената-бурятка. Тя сега участва активно в политическия, стопанския и обществен живот на страната. Много жени са депутати във Върховния и в местните съвети, възглавяват отговорни производствени участъци, работят като учители, лекари, инженери, агрономи, зоотехници.

Ако днес поетът Некрасов би погледнал „страшното затънено място зад Байгал!“, сигурно не би го познал. Всичко тук е така неузнаваемо, преобразено.

Константин БАРИДАЕВ

председател на Министерския съвет на Бурятската АССР

ИРКУТСК ДНЕС И УТРЕ

ГРАД ИРКУТСК — столица на Източен Сибир — е разположен на двата бряга на Ангара на 70 км от езерото Байгал. Градът съществува повече от 300 години. Той се е развивал исторически като важен пункт на търговските пътища, идващи от Китай, Монголия и други източни страни към Русия.

Той и сега си остава най-важен транспортен. Тук винаги има огромен поток от пътници, летящи със самолети от европейските части на страната в Сибир; оттук минава пътят за златоносното Забайкалие и елмазена Якутия, към слюдните шахти и огромните горски масиви на Източен Сибир. През Иркутск преминава транссибирската железопътна магистрала, въздушните линии за Монголия, Китай, Северен Виетнам и Северна Корея.

Разработването на природните богатства на Сибир определя съдбата на града като център на обширен край, където бързо се развиват тежката промишленост, добивът на полезни изкопаеми, мощната енергетика.

Иркутск е град на работниците и служащите, заети в повече от 100 промишлени предприятия, между които големи заводи, известни със своята продукция в много страни, както е, например, заводът за тежко машиностроене.

Иркутск е и град на учащите се. Повече от четвърт от неговите жители са студенти и ученици. Студентите следват в седем големи вуза, между които университет, политехнически институт, институт за чужди езици.

Иркутск е град на научната интелигенция. Няколко хиляди учени работят в двадесетина научно-изследователски учреждения във филиала на Академията на науките на

СССР, в лабораториите на вузове.

В града има 4 театъра, филхармония, студия за хроникални филми, издателства, които издават годишно около 1 милион екземпляра книги, излизат 8 вестника, работят творчески обединения на художници, композитори, писатели, архитекти, кинодейци.

Иркутск е, най-после, град на бъдещето. Около него в тайгата има изключително богати залежи от полезни изкопаеми и евтина електроенергия, които позволяват тук да се създават мощни енергопроизводящи производствени превръщането на този район в могъщ индустриален край.

Създаването в Сибир на нова индустриална база на страната определи насоката в развитието на Иркутск за няколко години напред. В плана за най-близките 3 години са взети предвид нуждите на града, техническите възможности и средства, с които разполагат градските власти.

През следващите 3 години градът ще получи 150 милиона рубли. Почти половината от тази сума ще бъде изразходвана за строителство на жилища. В най-подходящи местности вече започна изграждането на няколко големи микрорайона. Мощната хидроенергетика на Източен Сибир ни дава възможност да заменим газовите уреди в бита с електрически. За същото време тук ще израсват още 3 поликлиники, болница, нова сграда за бърза помощ, ще се открият 110 нови магазина, повече от 30 стола, кафенета, ресторанти. 13 комбината за битово обслужване.

Преди в Иркутск се строят селскостопански сгради, едропanelни жилищни домове. До края на годината ще влязат в строя още 2 завода за едропanelно домостроене.

Предстои да се построят няколко спортни площадки, игрални зали в Двореца на пионерите. В един от заливите на Ангара започна спортжанването на голяма водна спортна база.

Там, където сега са струяли стари къщици, ще бъдат прокарани нови широки магистрала. В града ще се появят нови проспекти и площади. На един от тях ще се издигне многоетажната сграда — склад за скъпи кожи, предназначена за провеждане на международните търгове. Строителството на тази сграда ще завърши тази година.

Тригодишният — иркутски план показва пътя на развитието не само на Иркутск, но и на другите сибирски градове.

Александр ГРИГОРИЕВ

председател на Градската планова комисия на Иркутск

РУСЛОТО НА СИНЯТА РЕКА

На строежа на газопровода Бухара — Урал

НА ТОЗИ СТРОЕЖ няма обикновени мащаби. Има най-голямата в света дължина, огромен диамър на тръбите, най-високо налягане на газа и най-ниска себестойност на горивото. По енергетична мощност газопроводът Бухара — Урал се равнява на мощността на три най-големи електроцентрали на нашата планета, каквато е Брътската ВЕЦ. В края на семестрала по новата магистрала ще се изпращат 21 милиарда кубически метра газ годишно.

Промислените предприятия на Урал изграждат в своите домени и мартовени пещи, в цеховете и на електроенергетично огромно количество гориво, почти по половината от което се докарва отдалече. Газът, който ще измине 2000 км, за да дойде от Газли в Челябинск, а след това и в 30 други уралски градове, ще замени 20 млн. тона кузнецки и карагадински вглища, повече от

еден милион тона мазут. Новият газопровод ще даде на страната 700 милиона рубли икономии годишно.

Строителите на това огромно трасе са минали вече половината път. Зад тях са останали стотици километри безводни подвизни пясъци, безлюдни скали, блатата. Сега колоните на строителите прокарват разклоненията по магистралата към Омск и Магнитогорск, врибли жалят се все повече до Челябинск, който пръв от уралските градове през тази есен ще запали синия факел.

Близко до древната Бухара има едно малко узбекско селище Газли. Именно тук се и намират уникалните залежи на газ, запасите от които се изчисляват на стотици милиарди кубически метра. Оттук газопроводът стартува на северозапад към Аму-Даря, през пустинята Казъл — Кум. Проектира се през великата средноазиатска река да има уникален преход.

Две тръби с еднометров диаметър ще унесат над водата, образуват свод от почти 400 метра. Практически това ще бъде нов мост през Аму-Даря. Трасето заобикаля памуквите полета, минава край град Кунград при делтата на Аму-Даря и се изгубва на платото Устюрт.

Шурмуването на Устюрт — това е героична страница в историята на съветското газопроводостроене. Никога на нито едно трасе механизирани колонии не са срещали такива трудности. Но Устюрт е преодолян. Напред се разстилат пясъците Големите Барсуки, разклоненията на Мугоджарските планини, целините, отклоненията към Актобиинск, най-сетне побелелият стар Урал и първите потребители на бухарския газ в Русия — Омск, Магнитогорск, Челябинск, Свердловск.

Шестдесет и пет автомобилни пътища и деветнадесет железопът-

ни линии, 22 блати, 14 големи реки... Всичко това са преграти по пътя на строителите на газопровода, много от които са вече преодоляни.

Доскоро строителите на газопровода получаваха тръби с голям диаметър от ГФР. Но, както е известно, под натиска на САЩ, западногерманското правителство забрани на своите фирми да доставят на СССР този „стратегически материал“.

— Какво пък толкова! Ше мнем с наши тръби! — отговориха уралци.

Работниците от Челябинск поеха задължението предсрочно да построят свой отечествен цех за производство на тръби с голям диаметър. Пуснат е вече станът „1020“ и първият ешелон тръби пристигна на трасето на газопровода Бухара — Урал.

Г. КРУЖИЛИН

от Агенция „Новости“

СОЛИГОРСК — ФАБРИКА ЗА УРОЖАЙ

ПНЯКОГА гледаш нерадостна картина: хлави посевни ръж, овес и картофи... Това ще рече, че в храната на растенията нещо липсва, че те гладуват. Това „нещо“ най-често е калий. Особено остро недостигът на калий се чувства в белоруските полета. Спо ред изчислениата на академик Струмилин в почвата на Полесията има два-три пъти по-малко калий, отколкото да рече в Подмосквското и Прибалтика, да не говорим за чернозема в Украйна и Кубан.

Доскоро калиеви соли се доставяха в Белорусия от предпланините на Урал — на хиляди километри далеч от Белорусия, където се намират Березниковският и Солигорският калиеви комбинати. Само транспортните разходи увеличаваха едва ли не два пъти стойността на калиевите торове. Сега „разковичето на просяците“ е намерено в Белорусия. То се намира под самите полета, които се нуждаят от него. Стоици километра южно от Минск са открити големи залежи калиевих соли.

По своите запаси новите находища заемат второ място след Соликамско-Березниковските. Но геоложките проучвания продължават и още не се знае колко е голямо съхранението, открито в недрата на Полесията. Дебелината на пласта от калиеви соли достига на места 14—15 метра, а по

площ залежите заемат над 2000 кв. километра. А откритите досега запаси възлизат на много милиарди тона.

На мястото на залежите сега се строи мощен комбинат — един от идните строежи на семедматката. Новото предприятие на голямата химия ще разреши проблема за калиевите торове за Белорусия и за други райони в страната.

Солигорският комбинат за калиеви торове ще има голямо значение за цялото селско стопанство на страната. Академик Николай Ермоленко стигна до извода, че всяка рубла, изразходвана за калиеви торове, дава в условията на Белорусия допълнителна селскостопанска продукция за 14 рубли. Изчислено е също така, че разходите за строежа на комбината ще се покрият за 3—4 години.

Комбинатът на Солигорския комбинат е само първа крачка в разработването на полеските залежи. Близко до комбината се изгражда второ предприятие със същата производствена мощност и се проектира трето.

Разход се състои от център за производство на калиеви соли, който ще даде стотици ешалони торове за Белорусия и Прибалтика. Руската федерация и Украйна, за полетата на братска Полша и другите социалистически страни в Европа.

Борис УСТИНОВ

от Агенция „Новости“

АДРЕС НА РЕДАКЦИЯТА: Вестник „Борба“ — В. Гьрнгове пл. „Васил Левски“ № 11. ТЕЛЕФОНИ: Главен редактор — 24.58; зам. главен редактор — 25.26; отдел „Партиен живот и пропаганда“ — 25.27; отдел „Национална стопанство“ — 24.59; отдел „Култура и бвт, хумор в сатира“ — 31.41; счетоводство — 32.59; канцелария — 31.25; коректори и дежурен редактор 24.88